

VIII. Przepisy przechodnie.

§ 23. 1. Kotły, ustawione przed 1 stycznia 1923 r., mogą pracować nadal z zachowaniem warunków, wydanych przy pozwoleniu z wyjątkiem, że a) najdalej w dniu 1 stycznia 1924 r. kotły te będą mieć: 1) manometry, odpowiadające wymaganiom § 8, 2) ciężary zaworów bezpieczeństwa wykonane z jednej sztuki i zaopatrzone korkami z wybitą na nich wagą ciężarów w myśl p. 2 § 7, a przy zaworach sprężynowych rurki niepozwalające na dociąganie sprężyn w myśl p. 4, 3) wskazówki najniższego poziomu wody w myśl p. 3 § 9, 4) godła, odpowiadające wymaganiom § 13, gdzie to tylko będzie możliwe. Godła tych jednak cechować nie należy do czasu potrzeby wydania dla tych kotłów nowych pozwoleń w myśl p. 1 § 16, b) w razie potrzeby wydania dla tych kotłów nowych pozwoleń w myśl § 16, po 1 stycznia 1923 r. przepisy niniejsze stosują się całkowicie z wyjątkiem wysokości odbiorczego ciśnienia wodnego, które powinno być przyjmowane w granicach przepisów poprzednich.

2. Kotły nowe jak i przestawione mogą być i po wejściu w życie odnośnych przepisów niniejszego rozporządzenia ustawiane w egzystujących kotłowniach o ile budynek w zasadniczych wymaganiach odpowiada warunkom niniejszych przepisów.

3. Do czasu wejścia w życie odnośnych przepisów niniejszego rozporządzenia przy wydawaniu pozwoleń na ustawianie kotłów może być uwzględniona zmiana, żeby ściany, oddzielające kotłownię od sąsiednich pomieszczeń, odpowiadały wymaganiom § 14.

4. Tam, gdzie książki kotłowe nie były wymagane, organa dozoru nad kotłami obowiązane są je wydać podług wskazanego niniejszemi przepisami wzoru, przy najbliższej rewizji, kotła na podstawie egzystujących dowodów. O ileby wymaganych dowodów nie było, zaś otrzymanie ich od wytwórcy kotła niemożliwe, należy potrzebne dane wypełnić na podstawie wymiarów z natury. Dla kotłów lokomobilowych przenośnych, używanych w rolnictwie rysunek kotła może być zastąpiony zasadniczymi wymiarami. W razie potrzeby ciśnienie robocze powinno być ustanowione podług obliczenia z uwzględnieniem stanu kotła.

5. Do czasu ogłoszenia przepisów i warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać materiały przeznaczone do budowy kotłów, w myśl p. 2 § 4 wybór gatunku użytego do budowy kotła materiału może być pozostawiony wytwórcy kotła i jego odpowiedzialności.

6. Dla obliczenia grubości ścian i wytrzymałości połączeń kotła, przy udzielaniu pozwoleń na używanie i ustawianie kotłów za miarodajne należy używać przepisy zatwierdzone przez Zjazd Międzynarodowego Związku Stowarzyszeń dozoru kotłów.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

745.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 listopada 1921 roku

w przedmiocie zastosowania postanowień o państwowym podatku dochodowym do osób prawnych.

Na podstawie art. 157 i 168 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82 poz. 550) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby prawne podlegają, poczynając od roku podatkowego 1922, państwowemu podatkowi dochodowemu wedle przepisów ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82 poz. 550).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje na obszarze województw: pomorskiego i poznańskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1922 r. Jednocześnie w myśl p. 3 artykułu 160 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 82 poz. 550) tracą moc obowiązującą postanowienia rozp. ces. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (austr. Dz. U. P. № 280) dotyczące dodatku wojennego od zyskowności przedsiębiorstw w tem rozporządzeniu wyszczególnionych.

Minister Skarbu:

Michalski

746.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 2 grudnia 1921 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych o wysokości i porządku pobierania opłat za dozór kotłów.

Na mocy art. 4 ustawy o nadzorze nad kotłami parowymi z dn. 31 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za dozór kotłów wykonywany według przepisów z dnia 8 listopada 1921 r. ustanawia się opłaty w wysokości zależnej od wielkości kotła wyrażonej w metrach kwadratowych powierzchni ogrzewalnej. Jednakowe opłaty wyznacza się za kotły objęte wielkościami:

	do—	2 m ² .
wyżej	2—	20 „
„	20—	50 „
„	50—	100 „
„	100—	200 „

ponad 200 m² za każde 100 m² więcej, przyczem część 100 m² liczy się za całe.

Opłatą są objęte wszystkie koszty związane z dozorem kotła w ciągu roku.

§ 2. Opłaty za dozór kotłów pobiera się zgóry za rok kalendarzowy, niezależnie od tego czy dany kocioł będzie czynny cały rok lub krócej. Kotły, które mają być cały rok nieczynne, o ile właściciele ich zawiadomią o tem organa dozoru do dnia 31 grudnia, będą wolne od opłaty.

§ 3. Opłaty za dozór kotłów obowiązany jest wносить ten, w którego władaniu znajduje się kocioł w dniu 1 stycznia. Od kotłów zgłoszonych przed 31 grudnia jako nieczynne w myśl § 2, a których używanie w ciągu roku okaże się koniecznem, władający niemi powinien o tem przed rozpoczęciem używania kotła zawiadomić organa dozoru kotłów i wnieść należną opłatę zaraz po otrzymaniu wezwania.

Kotły, które zgłoszono jako nieczynne, mogą być opieczetowane.

§ 4. Niezależnie od opłat w § 1 wymienionych, pobiera się opłaty:

a) za odbiór techniczny kotła w myśl § 16 przepisów z dnia 8 listopada